

Цялата три пати седмично
в неделник, среда
и петък.

АВОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
месец 1-во число от ме-
сеца. — Внимавайте предплатата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.
Редактор - издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са
за кв. сантиметр 2-50
лв. за 1-годишен, нечетен,
непозволен 1-50 лв. за едно
публикуване; бланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.

Всичко, което се отнася до
вестника се адресира до
„Търгов.-Промислената За-
щита“, Варна „Вестник“ 8.

Работници, Занаятчийци, Кооператори, Търговци, Индустриалци:
застраховайте СВОЯ ИМОТ, СВОЯ ЖИВОТ
и ТРАНСПОРТА на всички ваши СТОКИ САМО при
Франко-Българското Застрах. Д-во

„ЕВРОПА“

което има 6,000,000 лева напълно внесен капи-
тал и което има мощни презастрахователни връзки
в Франция, Италия, Норвегия, Америка и пр.
Условия на Д-то са най-изгодни, изплащанията на
загубите бързи и без всякакви удържки.
ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ, ул. „КЛЕМЕНТИНА“ 10.
Агенции във всички градове и
по-големи села в царството.

„БЪЛГАРИЯ“

1-во Българско Застрахователно Дружество в гр. Русе
(основамо през 1891 г.)

ЗАСТРАХОВА и ПРЕЗАСТРАХОВА:

Пожар, живот, транспорт и нещастия.

Условия най-либерални :: — :: Премии най-изгодни
КАПИТАЛ, РЕЗЕРВИ и др. ИЗПЛАТЕНИ ЗАГУБИ
повече от л. 70,000,000 :: от учред. на д-то л. 210,000,000

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ В ГР. РУСЕ.

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

АГЕНЦИИ

в Ст. София.

във всички градове и по-важ-
ните центрове на Царството.

Индустриална Банка „Габрово“

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО на най-реномирани фирми за
всички видове вълни (алжирски, английски, френски,
белгийски и др. прани и непрани)

ТЪРГОВИЯ и ДОСТАВКА

на всички конярски материали: кожи, джблени ек-
стракти (кебрахо „Корона“, „Вестигано“, „Мираболоп“,
„Мимова“ и др.) чисти норвежки масла дегра „Моелон“ и др.

Оферти при поискване.

Цени конкурентни.

Телеграфически адрес: ИНДУСТРИАЛБАНК.

Стефан Р. Минков

комисионерство и представителство
Габрово.

Представява и на комисионерски начала доставлява:

1. Камени вълна от мината „Принц-Борис“ — Платковци.
2. Вълни чуждестранни серапи, полупрани и основно прани; ленти и прежди за тъкаче-ство и бонитерия от най-добрите французски, белгийски, полски и сев.-американски к.з.ш.
3. Всякаква машинария от разни германски и английски фабрики.

За услуга обръщайте се на адрес: СТЕФАН Р. МИНКОВ
Габрово.

Д-р Т. Обрешков.

Германското народно стопанство след войната.

Колкото и малко беха стритите, които предвиждаха действителното развитие на военните действия и войната, толкова по-малко ед. ексно-мистите, които предизлагаха днешното икономическо положение на света, причинено от войната.

Всика една война разстрой-ва стопанския живот. Против-ното не може и да бъде, за-щото стопанствувание в обща смисла на думата значи съ-здаване, а война унищожаване. Следователно, две работи та-кмо противоположни, които ед-но с друго не хармонизират. Ка-то така, едва ли е съществув-вал сериозен економист, кой-то да е мислил преди 4 — 5 години, че войната не се от-разява отрицателно върху сто-панския живот. Ала, ако не се е срещал подобен еконо-мист, още по-малко ние мо-жем да мислим, че еж се на-мирали такива, които еж пред-полагали днешното ужасно еко-номическо състояние, в което се намира човечеството, изоб-що и някои страни, специално.

Преди 4 — 5 години никой не можеше да предизлага, че Германия ще бъде в края на 1922 година в такова поло-жение, в каквото се намира. И това беше един голем на-род с най-умни хора, с най-развит стопански живот! Един народ, който всекимуни-то излизаше напред, който очу-ваше всеки интелегентен чо-век! И този един народ днес лежи повален в всеко отно-шение. Войната го изтощи до такава степен, че на мегото на излизаша и изобилието, настъпни недостиг и оскуденост.

Независимо от тежките еко-номически условия, които гер-манското народно стопанство има да изпживява еж в полза на своите победители, които до виша степен го разстрой-ват — същото стопанство е изложено на един вътрешен удар, който още повече вло-шава положението. Този удар идва от страна на производ-ството.

След войната, когато народ-ното стопанство на Германия има да удовлетвори много повече нужди, когато, следо-вателно, производството треб-ваше да бъде увеличено, еж да се въздържи удовлетворе-нието на преките нужди поне на едно стъпало, ние вижда-ме, че настъпна тажко про-тивни явления. Производство-то вместо да се увеличи, се намаля. Хората вместо да се почувствуват добре след свър-шека на войната, почувству-ваха се още по-зле.

На това място, аз няма да

посоча целото производство в Германия, а ще се опра само на един важен клон от него. Този клон е земледелието.

Мнозина мислят, че земе-делието в Германия е без го-лемо значение за общата. Дей-ствително, германското земе-делие не играе никаква прека-рох в всемирното стопанство. В самото германско народно стопанство, обаче, германско-то земледелие е от най-големо значение. Ако това беше та-ка по-рано, още повече е днес, когато останалия стопан-ски живот е отслабнал.

Производството на жър-ни храни в Германия е следното:

Година Ржж Пшеница Ечемик

В хиляди тона

Година	Ржж	Пшеница	Ечемик
1913	10,132	4,048	3,040
1918	6,676	2,337	1,850
1919	6,100	2,169	1,670
1920	4,934	2,248	1,793
1921	6,799	2,934	1,939
1922	6,349	1,896	1,581

Картофи Овес Семе

Година	Картофи	Овес	Семе
1913	44,019	8,610	25,854
1918	24,744	4,381	19,651
1919	21,479	4,494	20,552
1920	27,877	4,826	23,583
1921	26,151	5,005	17,172
1922	—	4,131	—

От цитираните данни човек трябва да остане поразен. Производството на всички жърнени храни се е превпо-внило. Населението, което в Германия след войната нама-ля с един еравнително малък процент, днес има на равно-ложение от собственото си производство половината само от по-ранните жърнени хра-ни. Това е вече достатъчно силно да илюстрира положе-нието на този 55,000,000 народ.

Ала, истинската картина още ежвсем не е представена. Действителността е много по-отрицателна, отколкото се виж-да от горните числа. Това най-лесно се очертава от го-лемината на засетата площ, която е била следната:

Година Ржж Пшеница Ечемик

Година	Ржж	Пшеница	Ечемик
1913	5,259	1,677	1,381
1918	4,743	1,366	1,213
1919	4,403	1,299	1,125
1920	4,285	1,375	1,193
1921	4,265	1,441	1,136
1922	4,145	1,373	1,252

Картофи Овес Семе

Година	Картофи	Овес	Семе
1913	2,802	3,925	5,270
1918	2,315	3,039	5,582
1919	2,181	2,993	5,518
1920	2,422	3,213	5,462
1921	3,647	3,162	5,448
1922	2,721	3,199	—

Прочие, засетата площ на най-малко не е намаляла, ко-гато производството се е преа-полнило. И това е най-лоша-вото, според мен. Днес, гер-манския земеделец произвеж-да два пати по-малко. Дали

това се дължи на по-слабо то-рено или по-немарливо и не-равнумо използване земята или на некая друга причина, в случая не е толкова важно. Важното е, че производител-ността е намаляла, което е край-но неблагоприятно, както за самите германци, така и за останалото човечество.

Но, всичко това не е пъл-на картина на оня ужас, кой-то преживява, този голям на-род. Такава ние ще имаме, когато обдърим нашите по-гледи върху вноса и износа на жърнени храни от преди войната и сега.

Данните за това еж следните:

ВНОС

Ежем. Год. Ржж Пшен. за бира.

ТОНА.

Год.	Ржж	Пшен.	за бира.
1913	352,500	2,546,959	151,000
1920	404,126	551,480	—
1921	182,500	1,608,000	60,816

ИЗНОС

Год.	Ржж	Пшен.	за бира.
1913	935,000	538,000	—
1920	1,285	2,104	—
1921	689	1,690	—

ВНОС

Год. Друг ежим Овес Царев.

ТОНА.

Год.	Друг ежим	Овес	Царев.
1913	308,700	505,000	919,000
1920	73,926	8522	409,000
1921	125,000	85,000	1,120,000

ИЗНОС

Год.	Друг ежим	Овес	Царев.
1913	6,104	662,000	—
1920	1,248	3,854	—
1921	3,000	3,368	1,158

ОРИЗ

Година внос износ.

ТОНА

Година	внос	износ.
1913	163,000	10
1920	18,000	240
1921	15,600	2,554

Най-важно място от вноса-ните и изнасяни жърнени хра-ни заема пшеницата. Вноса на пшеницата в Германия е намалял чувствително. От 2,550,000 тона през 1913 г., достига през 1921 г. едвам на 550,000, а през 1921 г. се увеличава на 1,608,000. Дей-ствително, износа, който е бил през 1913 година 538,000 тона, изчезва напълно след войната. Ала, въпреки това, разликата между вноса е все по-чувствителна, отколкото ох-щата между износа. Следова-телно, при изоставения износ на пшеница, германците еж поставени след войната в по-трудно положение при изхран-яването си, отколкото е било преди нея.

Също таки неблагоприятно е положението с ечимика, предназначен за бира и дру-ги цели и с ориза.

С ржж, царевичката и ове-са пшеницата количество на внос и износ е от полза за изхранването на герман-ците, ала количеството и ка-чеството е толкова малко, че не е в състояние да компен-сира намаляването производ-ства на жърнени храни в Герма-ния, като еж на по-малкото количество разполагаеми хра-

ЗРЖНЦА ПО ЕДНО В БРОЙ.

Търговията прилича на табуретка с три крака: вие, стоката и потребителя. Счулете или махнете едно от тия краченца и табуретката ще падне. Без вас (продавача) или без стока, или без купувача търговия няма.

Да съществува и процъфтява дадено предприятие необходимо е сътрудничеството на три сили: на този, който го финансира — финансиста — на промишленника и на продавача. Но един от тях не може да изпълни работата на своя съсед, тъй като съседите се съществено отличават един от други, както пчелата, коня и кита.

В всяко едно предприятие — всеки е в състояние да забележи това — има три елемента, три гледни точки, три рода способности: интересите на продавача, качеството на стоката, изискванията на потребителя.

Добролюб.

ви, внасяни от чужбини, за които споменахме по горе.

До кога ще трае това подхранване и изглеждяване на германския народ, с неизвестност. В интереса на човечеството, обаче, тази неизвестност трябва да се окърати колкото се може по-скоро. Въпреки желанието на някои известни държавници, на германския народ трябва да се даде възможност за човешко преживяване, отговорящо на днешните нужди и култура.

Варна, 1 Януари 1923 г.

Що видяхме в Габрово?

Готовност за работа, желание за творба, стремение за вжидяване, усилва, напрегнатост, енергия, съсредоточеност пълна в индустрията — пазнат стремителен към прогреса, но... но, уви! всичко това е само една илюзия, защото това се равнява, всичката тази стремителност се парализира от едно единичко: от немане пари, от ненамирането банков кредит.

Питаме фабриканта:

— Как върви индустрията, какво ви донесе новото време, обновата, курежът от икономическата политика осветен от най-новото законодателство по стопанското благоустройство?

Синтонация звучаща от скръб и жалост и издаваща опасения за бъдещето на индустрията, фабриканта отговори:

— Тръгнала е индустрията в един път на неминувемия кататрофи. Суетно е да се мисли за каква интензивност — последната е вжидяна, е постигната с големи капитални, е изобилна от оборотни средства. Ние сме български индустриалци — с малки капитални. Без съдействието на банките ние не сме способни на никаква дейност, камо ли на една интензивна дейност, каквато ни се налага и от народните нужди и от общественото наше вътрешно бедствие. Банките, частните банки са затворили вратите си за нас много отдавна; същото е направила и Народната Банка. За сурови материали пари нямат и не намирате другаде от къде да ги вземат. Някои фабрика не разполага с средствата да работи според капацитета си — според обемът и способността си за работа. За нуждите на целата габровска индустрия са необходими оборотни парични средства минимум 150 милиона лева — нима, не се намират в банките нито 1 1/2 милиона. За индустрията е изключено всяка възможност да намери пари в банките. За нея е изключено и правото да апелира и да иска средства от Народната банка, както и от Земледелческата банка, която впрочем, по предполо-

житие, издържа с значителни кредити синдикалната габровска организация на земеделците, която не е индустриално предприятие, но която срещу 400 хиляден капитал, по повеление от „новото време“, използва повече от 5 милиона банков кредит. Нашите милионни предприятия, тжко противното, не се ползват с кредит нито по десетки хиляди лева. Поневе до словно това е така, вие сами можете да си отговорите на питането: как върви индустрията и какви са шансовете за напредък и. Безпаричието я подкосва, то застрашава напредъка и твърде много и ако тя оцелее да дочака дни по-чисти от днешните, това нече се дължи на ония, които се ровят в новите и модерни теории да издирват принципи за съвременен законодателстване, а на твърдостта в волята, труда и постоянството на нас фабрикантите, които носим един тежък товар в преживяванията на тия нови времена, които съвзгоржвали даже и власта против нас и които с истичането на текущата година — пределна за срокът по насърчаването на местната индустрия — носят ни други, кой знае какви нови изпитания. Разбирате, прочее, че индустрията не е добре и тук, в нашия град, тя ще иде към упадък, защото тя е безпомощна от банките от една страна и — от друга, сякаш, пределна точка на преследване е от оневи места, които й дължат своята подкрепа, която такава, която носи общонароден характер — мие очите на България пред външния свят и е гордост общонародна.

И така е. Фабрикантите, зрители на несправедливостите, които се вършат около фаворизацията на зараждащи се някакви нови фактори в индустриалния град с раздаването на кредити, които никога нече принесят благодат на страната, фабрикантите, повтаряме, са в отчаяние от това непроникване в нуждите и болките им от страна на държавата и държавните банки, са в голямо отчаяние. Те организират производството до размери, които застрашават да причинят големи лишения в пазара, да предизвикат ново порастване на скъпотиите и неопосим живот за населението, което жадува да види облекчение на хала си. Няма фабрика да не е намаляла производството си по-малко от 50%, а болшинството от фабриките — текстилни и кожарски — са намаляли и под 40% от капацитета си. Кожите скъпи, вълните скъпи — гровната валута се лява също като кошмар, като приврак е ужасающа последица пред очите на фабрикантите: лишенето от пари — ние ще прибавим: и неважжените преследвания — тежко, щетно се отразяват на индустрията. Ако поради неспособност, продължи това положение, скоро ще се видим без индустрия.

ПАК В МЕЛНИЦИТЕ Е ОНОТО ИМ.

„Ние сме бам бапка миллет — казваше ни Йордан Йонков, председател на Мелничарския съюз — хеле ние мелничарите: когато ни заболи викаме до Бога, прекланяме се пред всякого, тичаме, искаме, плачем — мило ва драго даваме; олекне ли ни, откопчаме ли се от бедата, която ни е дошла на главата, отпущаме се, забравяме, че и внапред има влизи и внапред има беда, за посрещането на които да сме готови. Бамбапка хора, бе джанъм, слушай ми ти мен, що аз ти говорим!“

И верно е, след една упорита кампания, изнесена на гърбът на личности като тая, за която по-горе говорим и като г. г. Петр х. Петров, Слав Бабджанов, Д. Шишков и др. особено в течението на 1920 и 1921 години, мелничарите — едри и дребни — парираха замисля в кръговете на съществующия тогава всемолен по сил дадена от закона, консорциум. Спасиха от изземване мелниците, които — на конец бе останало — да минат под владение и експлоатация на консорциума.

Спасиха ги и легмах на дясното си ухо — останала глухия към гласът на собствените си интереси; останала слепа към онова, което пред очите им пак се върши: под друга форма да се повтори и фактически реализира онова, което в 1920 и 1921 години не се постигна.

Идеен принцип на управляващата днес партия е: „всичко земеделско е за земеделците“ — житарската търговия и мелничарската индустрия са от и за земеделците.

Преди 3-4 броя от настоящия ние проследихме дейността на конгреса на земеделските кооперации и синдикати и подчертахме, че той недоумисленно се е отнесал към въпроса за монополизирането на житарската търговия за земеделческите кооперации и синдикати и е решил да се иска от правителството законодателното разрешаване на този въпрос, именно в този дух. На вид към мелничарската индустрия, в този конгрес се отнеса никак си по съдържано и по малчавно, но в брой от 23 януари 1923 г. на н. „Земеделски кооператор“ органа на Земеделческата синдикална централа, четем окръжното под № 227 на същата централа до районните земеделчески синдикати, което поставя като идеал възвишен на кооперациите и синдикатите, освен житарството — което 45% минало вече в техните ръце — и мелничарството да стане тяхно.

... забравяме, че наш идеал е да изнасяме само преработени зема, произведени в брашно, растителни масла и пр. Ние (т. е. земедел. синдикати, б. м.) трябва да овладеем брашненния пазар и Цариград, Гърция, Египет и Островите — гласи окръжното

„Ние трябва да уредим един мощен синдикат на българските (к.п.) мелници, за да можем организирано да се борим на международния пазар.“

Наша задача е да индустриализираме земедел. производство. Най-лесна индустрия — това е брашнарството и растителното масларство. ... и продължава окръжното: „В района на всеки синдикат има модерни мелници. Тия мелници трябва да се вземат там, дето може; да се закупят там, дето може; да се обзаведат емесено предприятие ведно с собственост, комуто може да се остави част. Мелничарите са в криза: тем липсват капитални. А последният (кристализиран труд) са в ръцете на производителите. Мелничарите вече търсят организациите на производителите. Другари синдикалисти, непростен грях ще направите, ако

не използвате този момент и ако не вземете кооперативното знаме над мелниците в района ви“

Много ясно, не ли? На всяка цена мелниците трябва да минат в ръцете на синдикираните и кооперирани земеделци. Пък тица има равни, другарите синдикалисти ги внаят и грях непростен ще направят, ако не ги използват, поне така мислят изпълнителите на синдикалния централен комитет: Д-р Ил. Караджов, П. Косев и Тр. Тошев. А те не само така мислят, те и така действуват на всяко място и пред всяко лице, даже пред правителство и пред всички фактори в днешното държавно управление. Не е изпуснат случай дори да бъде севирен и нишият партиен съвет на земеделческата партия с изиреса за отчуждаването на мелниците, сега, на 9 и 10 февруари, когато той съвет се свика и реши съдбата на издевалите от кабинета 4-ма министри.

Ние си налагаме едно въздържане от да говорим по този нов план за репресия върху мелничарите и за това ново покушение върху мелничарската индустрия, толкова тежко измачена и от владещата партия

на криза. Но задаваме си питането: с какви нови ефикасни средства ще поведат борбата си новите податели на Мелничарския съюз г. г. Коларов от Плевен и Гърнев от София, като е политиката си за отслабване силите на съюза, всеки ден правят неща, които отчуждават всеобщите симпатии към тая до скоро здрава и мощна организация, способна да води борба на смърт, или на живот с всеки, който досегне до вратата на членовете й.

Г-да Коларов и Гърнев са от категорията на тия мелничари — водачи, които щом се освободиха от опасностите през 1921 година, легнаха на десното си ухо и възвизаха очи пред всички бъдещи опасности — не намираха револ за съществуването на един добре организиран и силен съюз; тем се падна жребие, обаче, да ръководят съдбините на мелничарите д-га, когато почва началото на един алополучен край за едри те и дребните мелничари.

Как ще действуват те? С какви средства ще се борят? Ние недоумяваме.

ФРАНКО-БЪЛГАРСКА БАНКА

ЗА МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

капитал лв. 22,000,000 напълно внесени

банка на Акц. Д-во „Съедин. Тют. Фабрики“

ЦЕНТРАЛА — СОФИЯ.

Клонове: ВАРНА, РУСЕ, ПЛОВДИВ, БУРГАС, ХАСКОВО и ДУПНИЦА.

Извършва всички банкови операции.

Телеграф. адрес: „ИНТЕРБАНК“.

3-4

Българска Търговска Банка

АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Капитал лева 30,000,000.

ЦЕНТРАЛА В СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ В РУСЕ.

Клонове:

София, Русе, Бургас, Варна, Пловдив, Габрово, Лом, В. Търново и Попово.

Извършва всекакви банкови операции.

Према срочни и безсрочни влогове.

Изпълнява поръчки за покупко-продажба на ценни книжа в сръпйската и европейската борса.

Специална Служба за продажба на храни за сметка на трети лица при клоновете в Варна, Бургас и Лом.

Поповска Кредитна Банка

Централа ПОПОВО — Клон ВАРНА.

Акционерно Дружество

Основана 1921 год. Капитал 1,500,000 лева.

Извършва всички банкови операции.

Према срочни и безсрочни влогове.

Специален отдел за зърнени храни.

ИЗ ЧУЖБИНА

РОСИЯ

Руския в. „Известия“ съобщава как и с що са възвращени усилията на руската съветска власт при възстановяването на металургическото производство в Южна Россия.

Според този вестник:

1) до великата октомврийска революция в Южна Россия са промислели 18 крупни индустриални предприятия — сегашно са само 6.

2) до революцията тия предприятия са наработвали 8 милиарда и 120 милиона кг. желязо; сегашно не произвеждат нито 20-та част от тази количеств.

3) до революцията цялото томя металургическо производ-

(П. Браздаров